

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1535/2007

af 20. december 2007

om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte til produktion af landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 1,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen udstede en forordning om, at støtteforanstaltninger, der ligger under et bestemt loft, ikke anses for at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 87, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

(2) Kommissionen har i mange beslutninger anvendt traktatens artikel 87 og 88 og bl.a. præciseret støttebegrebet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til *de minimis*-loft, under hvilket artikel 87, stk. 1, ikke finder anvendelse, første gang i sin meddelelse om *de minimis*-støtteordninger ⁽³⁾ og siden i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte ⁽⁴⁾, der den 1. januar 2007 blev afløst af Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte ⁽⁵⁾. Under hensyn til de særlige regler, der anvendes i landbrugssektoren, og de for denne sektor gældende risici for, at selv lave støttebeløb kan opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, blev landbrugssektoren ved forordning (EF) nr. 69/2001

udelukket fra nævnte forordnings anvendelsesområde. Ved forordning (EF) nr. 1998/2006 blev produktion af landbrugsprodukter udelukket fra dens anvendelsesområde.

(3) Da flere års erfaringer viser, at selv meget små støttebeløb, der ydes i landbrugssektoren, i givet fald heller ikke vil kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, når visse betingelser er opfyldt, har Kommissionen fastsat bestemmelser om ydelse af *de minimis*-støtte i nævnte sektor i Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i landbrugssektoren ⁽⁶⁾. Forordningen, hvorefter det samlede *de minimis*-støttebeløb, der ydes til én og samme virksomhed, ikke anses for at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 87, stk. 1, hvis det ikke overstiger 3 000 EUR pr. modtager over en treårig periode eller et kumuleret beløb pr. medlemsstat svarende til 0,3 % af den årlige produktion i landbrugssektoren, omfatter både primærproduktion og forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

(4) Da der er mange lighedspunkter mellem dels forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, dels industriaktiviteter, blev forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter inkluderet i anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1998/2006, der regulerer *de minimis*-støtten for industriaktiviteterne. Disse aktiviteter blev derfor udelukket fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1860/2004. For at kunne anvende klare bestemmelser bør forordning (EF) nr. 1860/2004 derfor ophæves og erstattes med en ny forordning, der alene gælder for produktion af landbrugsprodukter.

(5) På grundlag af Kommissionens erfaringer kan det fastslås, at det maksimale støttebeløb på 3 000 EUR pr. modtager over en treårig periode kan forhøjes til 7 500 EUR, og at loftet på 0,3 % af den årlige produktion i landbrugssektoren kan forhøjes til 0,75 %, uden at det påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, uden at det fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og uden at de støttebeløb, der ydes inden for disse grænser, derfor falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Forhøjelsen vil også lempe de administrative byrder. De år, der skal lægges til grund, er regnskabsårene som benyttes af virksomheden i den pågældende medlemsstat. Den relevante treårsperiode er glidende i den forstand, at man, hver

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 151 af 5.7.2007, s. 16.

⁽³⁾ EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 325 af 28.10.2004, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 875/2007 (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6).

gang der ydes ny *de minimis*-støtte, skal fastlægge den samlede *de minimis*-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår. Støtte over loftet på 7 500 EUR bør ikke kunne opdeles i flere mindre dele for at kunne henføres under denne forordnings anvendelsesområde.

- (6) Forordningen bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, der begunstiger indenlandske produkter på bekostning af importerede produkter. Den bør navnlig ikke finde anvendelse på støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre lande. Støtte til dækning af omkostningerne ved deltagelse i varemesser eller ved undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.
- (7) Når EF ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne ifølge EF-Domstolens pligt til at afstå fra enhver foranstaltning, der kan underminere eller fravige en sådan ordning⁽¹⁾. Forordningen bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller bringes på markedet.
- (8) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af *de minimis*-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette beregningen bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalent. Subventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud eller for rateudbetalt støtte beregnes på grundlag af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrentesatserne i forbindelse med denne forordning anses for at svare til de referencesatser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på internettet. Det kan dog være nødvendigt at lægge yderligere basispoint til minimumssatsen på grund af den stillede sikkerhed eller den risiko, der er knyttet til støttemodtageren.
- (9) Med henblik på samme gennemsigtighed, ligebehandling og korrekte anvendelse af *de minimis*-loftet bør forordningen kun finde anvendelse på *de minimis*-støtte, som er gennemsigtig. Gennemsigtig støtte er støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering. En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud og begrænsede skattefritagelser. Støtte i form af lån med rentegodtgørelse bør behandles som gennemsigtig *de minimis*-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Støtte inde-

holdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig *de minimis*-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel holdes under *de minimis*-loftet pr. modtager. Støtte indeholdt i transaktioner med risikokapital, jf. EF-retningslinjerne for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder⁽²⁾, bør ikke betragtes som gennemsigtig *de minimis*-støtte, medmindre den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, holdes under *de minimis*-loftet for hver enkelt virksomhed.

- (10) Det er nødvendigt at skabe retssikkerhed med hensyn til garantiordninger, som ikke vil kunne påvirke samhandelen og fordreje konkurrencen, og for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en pålidelig vurdering af de potentielle virkninger. Forordningen bør derfor fastsætte et garantispecifikt loft, der er baseret på det garanterede beløb af det lån, som ligger til grund for garantien. Dette specifikke loft bør beregnes efter en metode til vurdering af det statsstøttebeløb, der er indeholdt i garantiordninger for lån til rentable virksomheder. Loftet bør hverken gælde for individuel ad hoc-støtte, som ydes uden for en garantiordnings anvendelsesområde, eller for garantier for underliggende transaktioner, der ikke udgør et lån, såsom garantier for aktietransaktioner. Det specifikke loft bør fastsættes på grundlag af det forhold, at en garanti på 56 250 EUR kan anses for at have en bruttosubventionsækvivalent svarende til det generelle *de minimis*-loft på 7 500 EUR, når der tages hensyn til en maksimumssats (nettokonkursrate) på 13 %, der repræsenterer det mest pessimistiske scenario for garantiordninger i EF. Kun garantier, der dækker op til 80 % af det underliggende lån, bør være omfattet af dette specifikke loft. En metode, som Kommissionen har godkendt på grundlag af en anmeldelse i henhold til en kommissionsforordning på statsstøtteområdet, kan også anvendes af medlemsstaterne til vurdering af en garantis bruttosubventionsækvivalent, hvis den godkendte metode udtrykkeligt tager sigte på den type garantier og underliggende transaktioner, der er relevante i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.
- (11) Forordningen bør ikke anvendes på kriseramte virksomheder som omhandlet i EF's rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽³⁾ i betragtning af vanskelighederne med at fastlægge bruttosubventionsækvivalenten for støtte til sådanne virksomheder.
- (12) I overensstemmelse med de principper, der gælder for statsstøtte, som er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 1, bør *de minimis*-støtte anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til den gældende nationale ordning.

⁽¹⁾ Dom af 19.9.2002 i sag C-113/00, Spanien mod Kommissionen, Sml. I 2002, s. 7601, præmis 73.

⁽²⁾ EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

(13) For at forhindre en omgåelse af den maksimale støtteintensitet, som er omhandlet i forskellige fællesskabsinstrumenter, bør *de minimis*-støtte ikke kunne kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, som er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde, der er fastsat i EF-lovgivningen.

(14) Forordningen udelukker ikke, at en foranstaltning vedtaget af en medlemsstat eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. i tilfælde af kapitaltilførsler eller garantier, hvor foranstaltningen er vedtaget i overensstemmelse med markedsinvestorprincippet.

(15) Kommissionen skal overvåge, at statsstøttere reglerne overholdes, og navnlig at støtte, der ydes i henhold til *de minimis*-reglen, opfylder betingelserne herfor. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i traktatens artikel 10 skal medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede støtte, der ydes i henhold til *de minimis*-reglen, overstiger hverken loftet på 7 500 EUR pr. modtager eller de af Kommissionen fastsatte samlede lofter på grundlag af værdien af produktionen i landbrugssektoren. Når medlemsstaterne yder *de minimis*-støtte, bør de derfor meddele den pågældende virksomhed støttebeløbet og støttens karakter af *de minimis*-støtte med henvisning til denne forordning. Inden medlemsstaten yder en sådan støtte, bør den også indhente en erklæring fra virksomheden om anden *de minimis*-støtte, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår, og medlemsstaten bør nøje kontrollere, at *de minimis*-loftet ikke overskrides som følge af den nye *de minimis*-støtte. Det kan også ved hjælp af et centralt register sikres, at lofterne overholdes. Hvad angår garantiordninger, som Den Europæiske Investeringsfond har oprettet, kan fonden selv opstille en liste over støttemodtagere og pålægge medlemsstaterne at underrette støttemodtagerne om den *de minimis*-støtte, de har modtaget.

(16) Forordning (EF) nr. 1860/2004 udløber den 31. december 2008. Da nærværende forordning skal træde i kraft inden nævnte dato, bør følgerne af dens anvendelse på støtte til virksomheder, der producerer landbrugsprodukter i henhold til forordning (EF) nr. 1860/2004, fastlægges nærmere.

(17) Under hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør forordningens anvendelses-

periode begrænses. Hvis forordningen ikke forlænges, inden den udløber, bør medlemsstaterne have en tilpasningsperiode på seks måneder for den *de minimis*-støtte, der var omfattet af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder i landbrugsproduktionssektoren, med undtagelse af:

- a) støtte, der fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der bringes på markedet
- b) støtte til eksportrelaterede aktiviteter og navnlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
- c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede
- d) støtte til kriseramte virksomheder.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »virksomheder i landbrugsproduktionssektoren«: virksomheder, der beskæftiger sig med primærproduktion af landbrugsprodukter
- 2) »landbrugsprodukter«: produkter, der er opført i traktatens bilag I, med undtagelse af fiskevarer og akvakulturprodukter, som henhører under anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾.

Artikel 3

De *de minimis*-støtte

1. Støtte, der opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2 til 7, anses ikke for at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Den samlede *de minimis*-støtte til én og samme virksomhed må ikke overstige 7 500 EUR over en periode på tre regnskabsår. Loftet gælder uanset støttens form og indhold. Den periode, der lægges til grund, fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

Hvis den samlede støtte, der ydes til en støtteforanstaltning, overstiger loftet i første afsnit, kan støtten ikke henføres under denne forordning, end ikke for den del af beløbet, der ikke overstiger loftet. Foranstaltningen kan i så fald ikke henføres under denne forordning, hverken på det tidspunkt, hvor støtten ydes, eller senere.

3. Det kumulerede beløb for den *de minimis*-støtte, som en medlemsstat yder til virksomheder i landbrugsproduktionssektoren over en periode på tre regnskabsår, må ikke overstige værdien i bilaget.

4. Lofterne i stk. 2 og 3 angives som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før nogen form for beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.

5. Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål og til beregning af bruttosubventionsækvivalenten, er den gældende referencesats på støttetidspunktet.

6. Forordningen finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (gennemsigtig støtte). Her gælder følgende:

- a) Støtte indeholdt i lån behandles som gennemsigtig støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af gældende markedsrenter på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.
- b) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler betragtes ikke som gennemsigtig støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel holdes under *de minimis*-loftet.
- c) Støtte indeholdt i risikokapitalinvesteringer betragtes ikke som gennemsigtig støtte, medmindre den kapital, der tilføres gennem risikokapitalinvesteringen, holdes under *de minimis*-loftet for hver virksomhed.
- d) Individuel støtte, der ydes til virksomheder, som ikke er kriseramte, i henhold til en garantiordning, betragtes som *de minimis*-støtte, når den garanterede del af det underliggende lån ikke overstiger 56 250 EUR pr. virksomhed. Hvis den garanterede del af det underliggende lån kun tegner sig for en given andel af dette loft, anses garantiens bruttosubventionsækvivalent for at svare til den samme

andel af loftet i stk. 2. Garantien må ikke overstige 80 % af det underliggende lån.

Garantiordninger betragtes også som gennemsigtige, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- i) Kommissionen har inden ordningens gennemførelse godkendt metoden til beregning af garantiens bruttosubventionsækvivalent med henblik på denne forordning efter bestemmelser, som den har vedtaget på statsstøtteområdet.
- ii) den godkendte metode tager udtrykkeligt sigte på den type garantier og underliggende transaktioner, der er relevante i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

7. *De minimis*-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulation vil medføre en støtteintensitet, der er højere end det niveau, der i EF-bestemmelserne er fastsat under hensyn til hvert tilfælde særlige omstændigheder.

Artikel 4

Kontrol

1. Når en medlemsstat har til hensigt at yde *de minimis*-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb (udtrykt i bruttosubventionsækvivalent) og støttens karakter af *de minimis*-støtte med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel og referencen til *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der ydes *de minimis*-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og det individuelle støttebeløb er forskelligt fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at indfri denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald anvendes det faste beløb til at fastslå, om det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, er overholdt. Inden medlemsstaten yder støtten, indhenter den desuden en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om al anden *de minimis*-støtte, som denne har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.

Medlemsstaten indhenter fra hver modtager en erklæring om, at det støttebeløb, der er ydet modtageren, ikke overstiger loftet i artikel 3, stk. 2. Hvis loftet er overskredet, sikrer den pågældende medlemsstat sig, at den støtte, der medfører overskridelsen, anmeldes til Kommissionen eller tilbagebetales af modtageren.

2. Medlemsstaten kan først yde *de minimis*-støtte, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede *de minimis*-støttebeløb, som virksomheden har modtaget i en periode, der omfatter det indeværende og de to foregående regnskabsår, kommer til at overskride det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3.

3. Når en medlemsstat har oprettet et centralregister over *de minimis*-støtte med fuldstændige oplysninger om al *de minimis*-støtte, der henhører under denne forordnings anvendelsesområde, og som er ydet af alle denne medlemsstats myndigheder, anvendes denne artikels stk. 1, andet afsnit, ikke længere fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på mindst tre år.

4. Når en medlemsstat i henhold til en garantiordning yder støtte i form af en garanti, der finansieres over EU-budgettet via Den Europæiske Investeringsfond, kan denne artikels stk. 1, første afsnit, ikke anvendes.

I så fald anvendes følgende kontrolordning:

- a) på grundlag af oplysninger, som finansielle formidlere skal give Den Europæiske Investeringsfond, opstiller denne på årsbasis en liste over støttemodtagere og den støtte udtrykt i bruttosubventionsækvivalent, de hver især har modtaget. Den Europæiske Investeringsfond sender disse oplysninger til den pågældende medlemsstat og Kommissionen, og
 - b) den pågældende medlemsstat videregiver disse oplysninger til de endelige støttemodtagere inden tre måneder efter, at den har modtaget dem fra Den Europæiske Investeringsbank, og
 - c) den pågældende medlemsstat indhenter en erklæring fra de enkelte støttemodtagere om, at den samlede *de minimis*-støtte, som de har modtaget, ikke overstiger *de minimis*-loftet. Hvis loftet overskrides, sikrer den pågældende medlemsstat sig, at den støtte, der har medført overskridelsen af beløbet, enten anmeldes til Kommissionen eller tilbagebetales af støttemodtageren.
5. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at betingelserne i denne forordning er opfyldt.

Oplysningerne i første afsnit opbevares:

- a) for individuel *de minimis*-støtte i ti år fra det tidspunkt, hvor støtten ydes
- b) for *de minimis*-støtteordninger i ti år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt støtte i henhold til ordningen.

6. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede *de minimis*-støttebeløb, som en virksomhed i den pågældende medlemsstats landbrugsproduktionssektor har modtaget.

Artikel 5

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1860/2004 ophæves fra den 1. januar 2008.

Artikel 6

Overgangsbestemmelser

1. Forordningen finder anvendelse på støtte, som før den 1. januar 2008 er ydet til virksomheder i landbrugsproduktionssektoren, hvis støtten opfylder alle betingelser i artikel 1 til 4, med undtagelse af kravet om den udtrykkelige henvisning til denne forordning, jf. artikel 4, stk. 1, første afsnit. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen efter de relevante rammebestemmelser, retningslinjer, meddelelser og cirkulærer.
2. Den *de minimis*-støtte, der er ydet mellem den 1. januar 2005 og seks måneder efter nærværende forordnings ikrafttræden, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004 for landbrugsproduktionssektoren, indtil nærværende forordning træder i kraft, anses ikke for at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
3. Når forordningens anvendelsesperiode udløber, kan *de minimis*-støtte, der opfylder forordningens betingelser, ydes i yderligere seks måneder på de i forordningen fastsatte betingelser.

Artikel 7

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft på syvendendagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2008 til den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG

Maksimal kumuleret de minimis-støtte til virksomheder i landbrugsproduktionssektoren pr. medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 3

	(EUR)
BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500